

לינצל מקטרוג הס"א אלא ע"י שניתן חלק לס"א בכל דבר שבקדושה **בְּרֹא**
דְּקָרְבָנִין וְנִסְכֵּין וְעֶלְוֹן בסוד הקורבנות נסכים ועולות. **וְתָא חַיִּי**
בְּגִין כִּד עוֹלָה אֶתְוֹקְרָא כִּלְא בְּאַשָּׁא, ובא וראה משום כך קרבן
 עולה נשרף כולו באש **לְאַכְפִּיָּיא הָאִי סְטָרָא**, **וְלֹא־סִתְלָקָא**
סְטָרָא דְקְדוּשָׁה, כדי לכופף ולהכניע את הס"א ולהעלות צד הקדושה למעלה
וּבְגִין כִּד מוֹשֶׁה אוֹקִים לְאַתְר דָּא. אֲשֵׁתְקַע אֶתְר
דָּא ולכך כאשר משה הקים המשכן נשקע מקום הס"א •

ויקה ויתן וישם כולם להעלות צד הקדושה ולהכניע צד הס"א

תָּא חַיִּי וַיִּקָּם מוֹשֶׁה, הָאִי סְטָרָא דְקְדוּשָׁה. וְאֲשֵׁתְקַע
סְטָרָא אַחְרָא מְסֻאָבָא בא וראה מה שכתב "ויקם" משה הוא על
 קימת צד הקדושה ואז כנגד זה נשקעה הס"א הטמאה. **וַיִּתֵּן. לְהָאִי סְטָרָא**
דְקְדוּשָׁה, וְאֶתְרַפִּיָּיא הָאִי סְטָרָא אַחְרָא מְסֻאָבָא וכן "ויתן"
 שכתב באדנים הוא שנתן כוח בצד הקדושה ונחלשה הס"א הטמאה. **וַיִּשֶׂם, לְהָאִי**
סְטָרָא דְקְדוּשָׁה, וְאֶתְפִּיָּיא הָאִי סְטָרָא אַחְרָא
דְּמְסֻאָבָא וכן "וישם" את קרשיו הוא שם למעלה את צד הקדושה ונכפפה למטה
 הס"א הטמאה •

התחיל בקימה וסיים בקימה

וּלְבַתֶּר אֶהְדֵּר וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחֵיו וְלַבֶּתֶר וַיִּקֶּם וּלְבִסוּף חֹזֵר
 ונתן את בריחיו ואח"כ כתב ויקם את עמודיו. **מֵאִי טַעַמָּא** מה
 הטעם שחזר וכתב לשון "ויקם" במשכן. **בְּגִין דִּיהֵא שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא**
בְּקִימָה, שְׂאֲרֵי בְּקִימָה, וְסִיִּים בְּקִימָה משום שרצה שתחלת
 המשכן וסיומו תהיה בקימה ולכך התחיל בקימה וסיים בקימה. **בְּגִין דְּבִכְלָא**
בְּעֵי קִימָה, שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא משום שבכל עשיית המשכן צריך קימה
 התחלה וסוף. **קִימָה בְּשִׁירוּתָא דְּסִטְרָא אַחֲרָא אַתְרֵי קִימָה**
 בתחלה כדי להכניע הס"א ולהחלישה. **וְדָא, אִיהוּ קִימָה לְסִטְרָא**
דְּקְדוּשָׁה, וזאת הכנעת הס"א היא הקימה לצד הקדושה **בְּגִין לְאַתְקִימָא**
וְלְאַסְתְּלָקָא לְעִילָא, לְמַחֲוֵי אַתְקִשְׁרוּתָא חֲדָא כְּדָקָא
יֵאוּת כדי שיהיה קיום ועליה למעלה לקדושה להיות התקשרות וחיבור כאחד כמו
 שצריך. **בְּגִין דְּכָל זְמַנָּא דְּקְדוּשָׁה שְׁלֵטָא וְסִלְקָא,** משום שכל
 זמן שכוח הקדושה שולט ועולה למעלה **מִסְאָבוּ שְׁפִיל, וּמֵאִידָּךְ לְתַתָּא**
 כוח הטומאה נשפל יורד למטה.

כדי שנבין נקדים מ"ש הרמ"ק דבקליפות שהם החיצונים יש זכר ונקבה, ובזכר יש י' מדרגות אברי הזכר ובנקבה הם ז' היכלות דקלי' ועתה מפרש את מדרגותיהם

יִישָׂא יְהִנְקְדָה ראש ותחילת בנין של סטרא אחרא, וכיון שהיא סתומה ונעלמת לכן קראה נקודה, **יְקַיֵּמָה תְּחֹת יְהִרְגִין** שעומדת תחת כל מדרגות הקדושה, **יְי בְּסִטְרָא אַחְרָא** שהיא בסטרא אחרא הטמא, **אִיהוּ יִישָׂא יְהִרְגָא דְלִבְר** והיא ראש המדרגות שבחיצונים, והוא **יִישָׂא דְדִכּוּרָא** ראש הזכר דקלי', **יְקַיֵּמָה רְכִיב עַל חָד גְּמַל** שהוא עומד ורוכב על גמל אחד שהיא נוק' דקלי', שהם היכלות הטמאים, וכלל מדרגות הללו הם חושך ולא אור שאין אור אלא בקדושה, ואין זה חושך משוך ומסודר שהוא חושך קדוש שנאמר בו יוצר אור ובורא חושך אלא הוא חושך מעורבב ומבולבל, וז"ש **אִיהוּ יִישָׂא לְבַר** אותו ראש החיצונים שהוא ראש הזכר דקלי' **יְחַד עֲרֹבֵבָא דְחֻשְׁךָ דְאַתְפְּשִׁט** הוא חושך אחד מעורבב ומבולל שמתפשט למטה (רמ"ק) •

דְכִד תִּנְנָא מְגוּ רִוְגָא תְקִיף שכאשר העשן שהוא התפשטות דגבורה דקדושה יוצא ממנה, מן הגבורה דקדושה (רמ"ק), **אַתְפְּשִׁט יְהוּא תִנְנָא** מתפשט אותו עשן דהיינו שמתוקף הדינים שמתפשטים נעשים דבר ונוק' דקליפות (מק"מ), **וְאַזִּיל רִוְגָא בְּתַר רִוְגָא** ומתקשרים הזכר דקלי' הנקרא רוגו, בנקבה דקלי' הנקראת רוגו, **דָּא עַל דָּא, וְדָא רְכִיב וְשְׁלִיט עַל דָּא** זה על זה שהזכר דקלי' רוכב ושולט על הנקבה, ולא שיהיה בהם קשר ויחוד שהרי הם בעלי

הפירוה, אלא **בְּחִיזוֹ דְּדַבָּר וְנוֹקְבָא** כדמיון זכר ונקבה דקדושה כי הם כקוף לפני הקדושה, וכשם שיש בקדושה יחוד אחד, כך הם רוצים להדמות כדי להתחזק, וז"ש **לְמַהוּי כֻּלָּא רוּגְזָא תְּקִיף** שע"י התחברותם יהיה רוגזם וקטרוגם חזק, שהרי אין מיחודם נחת לא להם ולא לזולתם (רמ"ק).

וְכַד שְׂאָרֵי תִנְנָא לְאַתְפְּשָׁטָא וכאשר מתחיל העשן להתפשט, אז בתחילה **דְּחִיק מְגוֹ רוּגְזָא** דוחק העשן מתוך רוגז דקדושה שהוא גבורה דקדושה **בְּדְחִיקוֹ דְּחַד נְקֻדָּה לְאַתְפְּשָׁטָא** להתפשט ולעשות בדוחק ובהכרח חד נקודה דסטרא אחרא שהיא זכר דקל"י, **וְלְבַתָּר** ולאחר שנבנה זכר דקל"י **אַתְפְּשָׁט תִנְנָא דְרוּגְזָא בְּעַקְיָמוֹ** התפשט עוד העשן של גבורה דקדושה בעקמימות ונעשה ממנה נוק' דקל"י, שהיא **כְּחַד חוּיָא חֲפִים לְאַבְּאֶשָׁא** כנחש אחד חכם להרע ולהזיק (ע"פ מקדש מלך).

רִישָׁא דְנַפְקָא לְאַתְפְּשָׁטָא ומבאר שראש דזכר דקל"י (מק"מ) שנתפשט ונתקן תחילה מן גבורה דקדושה, **אִיהוּ דְרָגָא דְאִיהוּ חֲשׂוּךְ** הוא מדרגה שהיא חשוכה ואין בה אור כלל מן הקודש (רמ"ק), **סְלִיב וְנַחֲתִית עוּלָה** לקטרג ואח"כ יורד לפעול הדין למטה, **אָזִיל וְשָׂאט** הולך ומשוטט ומחפש היכן יכול לעשות דין, **וְנַח בְּדוֹכְתִיָּהּ** ואחר שפעל דין הוא נח במקומו (ע"פ רמ"ק), **וְקִיָּמָא דְרָגָא לְאַתְיִישָׁבָא** ועומד במדרגה מיושבת ומתקיימת (רמ"ק), והנה **מִדְּהוּיָא תִנְנָא דְנַפְיָב מְגוֹ רוּגְזָא** מן אותו שנתקן מן העשן שיוצא